

Ad Alphonsum clarissimum Aragonum et Sicilie Regem nova Samogij, ma-
neti Magnorum moralium Aristotelis ad Theomachium preter traductio incipit.

Quoniam de moribus tractare constituimus, prius
considerandum duximus, cuius facultatis partes
mores essent. Ut igitur breuiter dixerim non
alterius quam cuius facultatis partes esse videntur.
Nil enim in rebus civilibus agi contingit et
potest sine probitate vite, quod studiosum esse appello.
Studiosum autem eum esse dico, qui virtutes ha-
beat. Siquis ergo in rebus civilibus idoneus futu-
rus est, oportet ut secundum mores studiosus
existat. Tractatus igitur qui circa mores versatur
partem et principium ipsius civilis facultatis esse
videtur. Mibi autem merito apparet, quod tractatus
iste totam denominationem non moralem, sed
civilem habeat. Oportet ergo ut videtur primum
de virtutibus tractare, et quid sint, et ex quibus con-
sistant. Nil enim fortasse prodesset virtutes co-
gnoscere et quemadmodum et ex quibus consiste-
rent ignorare. Non enim solum ut sciamus quid
sint existimare, sed ex quibus consistant consi-
derare oportet. Simul enim scire ac nos tales
esse volumus, hoc autem efficere non possumus
nisi sciamus, et ex quibus et quomodo consistant.
Necessarium igitur est scire quid sit virtus, no-
enim facile esset scire ex quibus et quomodo con-
sisteret si quid ipsa esset ignoraremus, quemad-
modum et in scientiis accidit. Nec vero nos latere
oportet si qui primum de his ipsis tractauerunt.
Primo ergo incepit Pythagoras de virtutibus

Studiosus

Pythagoras